

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 927/2020
29.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Жарка Терзића и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адвоката Марка Јанковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу ЗК-62/19 од 18.12.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 188/20 од 11.03.2020. године, на седници већа одржаној дана 29.09.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Жарка Терзића, адвоката Марка Јанковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу ЗК-62/19 од 18.12.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 188/20 од 11.03.2020. године, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу ЗК-62/19 од 18.12.2019. године између осталих окривљени Жарко Терзић оглашен је кривим да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, осуђен је на казну затвора у трајању од 4 године и обавезан је да плати суду на име паушала износ од 2.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 188/20 од 11.03.2020. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Жарка Терзића, његовог браниоца и браниоца окривљеног АА и пресуда Вишег суда у Шапцу ЗК-62/19 од 18.12.2019. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Жарка Терзића, адвокат Марко Јанковић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку и члана 439. тачка

2) Законика о кривичном поступку, уз предлог да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да побијане пресуде преиначи тако да окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је у смислу члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, након чега је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода и предлога у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости у делу којим се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП је неоснован, док је у преосталом делу недозвољен.

Поднетим захтевом бранилац окривљеног Жарка Терзића, адвокат Марко Јанковић указује да се побијане правноснажне пресуде заснивају на потврди о одузетим предметима од окривљеног АА којој је претходила незаконито спроведена радња претресања окривљеног АА. Наиме, полицијски службеници ПС Шабац претресали су окривљеног АА, а да за претрес нису имали наредбу нити су били испуњени услови за претрес лица без наредбе, нити је том претресу присуствовао било који сведок, нити је о истом сачињен записник који се морао сачинити, па како је јасно да је у питању незаконито спроведена радња полицијских службеника самим тим наведена потврда је доказ на коме се пресуда није могла засновати, а без ове потврде не би била донета иста пресуда.

Наведена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП је са идентичним разлозима већ истицана у поступку по редовном правном леку, које наводе је жалбени суд оценио неоснованим и о чему је на страни 3 пасус четири и пет своје одлуке дао јасне и довољне разлоге које Врховни касациони суд прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Даље, у поднетом захтеву бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП која повреда представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости. Међутим, у образложењу бранилац наводи да је првостепени суд применио закон који се не може применити на тај начин што је окривљеног огласио кривим за извршење кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика (КЗ) иако нема података о постигнутом договору између два лица о цени и роби, па самим тим не може ни постојати радња продаје, већ се евентуално уколико је до предаје дошло може радити само о кривичном делу омогућавања уживања опојних дрога из члана 247. КЗ. Код овако утврђеног чињеничног стања у коме се не наводи никаква примопредаја опојне дроге, нити плаћање цене за такву опојну дрогу суд је по наводим браниоца очигледно погрешно применио кривични закон.

Врховни касациони суд напред изнете наводе којима бранилац конструише своју верзију догађаја и врши анализу изведених доказа оцењује као указивање на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено између осталог таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом-члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Како се због чињеничног стања у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП захтев за заштиту законитости не може поднети то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић